

Publicerad 2010-03-07 20:14 av Natalie

Att ringa någon som aldrig svarar

Jag kunde inte fästa blicken
den där eftermiddagen i höstsolen
då jag med skedcirklar förstörde
baristahjärtat i mjölkskummet

Jag frågade hur man kan göra hjärtan
utav kaffe
Du drog på axlarna med munnen full av paj
och sträckte dig efter din kopp
som inte var befläckad av mjölk

Svart kaffe är manligt
det sa du varje gång
sen hällde du i ett ton socker
och vevade snabbt
Du var alltid så förutsägbar
och dina småfel gillade jag mest av allt

Men du tog bort din hand från duken
när jag värmdde mina fingrar på min kopp
I luften stod orden dödligt stilla
Och jag sa att min cykel snart skulle gå

Jag smekte din kind en sista gång
med den kalla sidan av handen
Du tog en klunk av ditt kaffe
och sa hejdå

Det var då du skulle stoppat mig
men du gjorde ingenting

Så jag lämnade alla löften i kaffesumpen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Natalie med Poeter.se id #1648 innehar upphovsrätten